

מסורת הש"ס

(א) נעשים פ' י"ד מ"ה,
(ב) נקדושה ס"ה, וס"ו,
(ג) ז"ל הוא מ"ב, (ד) מנעור
(ה) נמנע, (ו) נמנע, (ז) נמנע,
(ח) נמנע, (ט) נמנע, (י) נמנע, (יא) נמנע, (יב) נמנע, (יג) נמנע, (יד) נמנע, (טו) נמנע, (טז) נמנע, (יז) נמנע, (יח) נמנע, (יט) נמנע, (כ) נמנע, (כא) נמנע, (כב) נמנע, (כג) נמנע, (כד) נמנע, (כה) נמנע, (כו) נמנע, (כז) נמנע, (כח) נמנע, (כט) נמנע, (ל) נמנע.

תורה אור השלם

1. ובה תעשה להם
לשקדם הוזה עליהם מי
חשאת העבירי תער על
כל בשרם ויבסו בגדיהם
והשקרה: במדבר ח ז

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה רבי אומר
ווי' על ראשו עד מלאה
דמשמע תער: (ב) ד"ה
והכתיב ווי' האחרונה
והכתיב תער: ג"כ פ"ה הא'
דמקח תער ללא יעבור
לעבור על תער בעי לאוין
על תער לא יעבור ועל לא'
יעבור כל המעבירין וכן
נרץ לפרש ולשון אחרונה
דמקח דכ"י להדיא:
(ג) ד"ה למה אחרונה ווי'
והא דכתיב תער כמקח
לא יעבור ומשמע לא יעבור
תער לעבור עליו בשני
לאוין: (ד) ד"ה
פשיטא ווי' נזיר כתיב
וגילת המיר את ראשו
נזיר כמקח כתיב ווי':
(ה) ד"ה אלא ווי' דמתי
תיתי וכלעיל:

הגהות מהר"ב

רנישבורג
(א) גמ' תנא נמי הכי ווי'
ספסוף כל שהוא חייב ואינו
כ"ל: א"ת: (ב) שם אחר
מח. י"ב ע"י לעיל לנ' ע"א
ונכ"י: שם ד"ה אחר מר
ובנ"מ: שם: (ג) תורה
והכתיב ווי' נזיר כתיב
כל שהוא חייב. מלך הס'ד
ואח"כ מה"ר אלא חייב נמי
וכי: (ד) ד"ה תנא נמי
הכי שנוקא בזה: כ"ל:
א"ת: (ה) ד"ה כסס ווי'
מעכבות זו כן שתי שערות
סומרות כ"ל: (ו) ד"ה תנ
הסס פ"ה כתיב: חיות פ"ה
כתיב: נמקח ווי' פק
תנא דנגעים: א"ת:

הגהות התוספות

1. ז"ל תער לא לא יעבור.
2. ז"ל דלוחי: 3. ז"ל
א"כ ויתנת מ"מ נמקח.
4. ז"ל משיחה.

פ"ה הרא"ש

שאין דנין קל מחמור
המחמור מחמור שצריך
לגלות כל שער גופו והנזיר
אינו נמנע אלא ראשו
הלך כתיב ביה תער
דאם אינו ענין להוציאת
תער תוך ימי נזירותו
דאם אפי' בשאר מעבירי
לקי. ונחיה ענין לתגלחת
מצוה בהשלימת נזירותו
רבי אומר אינו צריך.
לאחר תער לתגלחת מצוה
דכי אתי לגופיה אפי' הכי
אחרונה בתער דהכי משמע
פשיטא תער לא יעבור על

שלשה מינין פרק ששי נזיר

ואין דנין קל מחמור להחמיר. על הקל אלא להקל על הקל ולהחמיר
על החמור והכא דא"ל ללמדו ממנוע אלא ליה תער דבתער
הוא דמיהוי תגלחת אחרונה אבל במדי אחרונה לא: רבי אומר אינו
נזיר. לתגלחת אחרונה וכשכחך נך תער לא נא אלא לומר נך

שאין דנין קל מחמור להחמיר עליו רבי אומר
אינו צריך הרי הוא אומר תער לא יעבור
על ראשו עד מלאה התורה אמרה אחר
מלאה לא תהא תגלחת אלא בתער והכתיב
תער לא יעבור על ראשו לעבור עליו בשני
לאוין אמר רב חסדא ללקות באחת בלעכב
בשתים לסתור אינו סותר אלא ברוב ראשו
ובתער בתער אין במידי אחרונה לא והקתני
מינין לרבות את כל המעבירין אלא אימא
יבעין תער תניא נמי הכי נזיר שתלש מירט
סיפסוף כל שהוא אינו סותר אלא ברוב
ראשו ובתער רבי שמעון בן יהודה אומר
משום ר"ש כשם ששתי שערות מעכבות בו
כך שתי שערות סותרות בו תנן התם
שלשה מגלחין ותגלחתן מצוה הנזיר ומצורע
ולוים וכולן שגילחו שלא בתער או ששיירו
שתי שערות לא עשו ולא כלום אמר מר
שלשה מגלחין ותגלחתן מצוה פשיטא מ"ד
משום עבירי שער הוא ואפילו סך נשא
קמ"ל דלא קתני וכולן שגילחו שלא בתער
בשלמא גבי נזיר כתיב תער לא יעבור על
ראשו וגבי לוים כתיב והעבירו תער על כל
בשרם אלא מצורע בתער מגלח וכ"ת תיתי
מלוים מה לוים שכן טעונין תגלחת ואין
תגלחתן אלא בתער אף אני אביא את
המצורע שהוא טעון תגלחת ואין תגלחתו
אלא בתער איכא למיפרך מה ללוים שכן
טעונין תנופה בגופם תאמר במצורע דלא
אלא תיתי מנזיר מה לנזיר שכן קרבנו טעון
לחם תאמר במצורע דלא אלא מחדא לא
אתיא תיתי מתוריהון מהי תיתי מלוים
מה ללוים שכן טעונין תנופה בגופן נזיר
יוכיח מה לנזיר שכן קרבנו טעון לחם לוים
יוכיחו ויחזור הדין לא ראי זה כראי זה ולא
ראי זה כראי זה הצד השווה שבהם שהן
טעונין תגלחת ותגלחתן בתער אף אני
אביא את המצורע שהוא טעון תגלחת
ותגלחתו בתער א"ל רבא מברניש לרב אשי
וליפרוך מה להצד השווה שבהן שכן
אין

בשם ששתי שערות [מעכבות ח] כן סותרות. אס גלח ז' שערות
תוך ימי נזירותו: [תנן] התם. ו' פירוש בת"כ דנגעים
שלשה מגלחים נזיר דכתיב וגלח את ראש נזירו מנזיר דכתיב
וגלח את כל שערו ולוים דכתיב והעבירו תער על כל בשרם:
פשיטא. דמגלחתן מנזיר דהא קראי כתיבי: מהו דתימא משום
עבירי שער הוא. פירוש ומער לא מעכב בהן ואפי' סך נשא קמ"ל
דלא דמגלחתן מנזיר: נשא. מין המשיחה שמשרת השער ומימה
דאס מסיפא שמעיין לה צהדיא דהא קמני סיפא וכולן שגילחו שלא
בתער לא עשו ולא כלום ונרץ לומר דאי מההיא הוה אמינא מאי שלא
בתער שלא כעין תער ואפי' סך נשא נמי: בשלמא גבי נזיר
כתיב תער לא יעבור על ראשו. לת"כ כשא אינו ענין למלקות
מניח ענין לתגלחתו ולרבי מדמכחו לעד מלאה אלא תער לא יעבור:
(נמנע ח) תאמר דמצורע. שאינו טעון תנופה בגופו אלא
בשם ששתי שערות [מעכבות ח] כן סותרות. אס גלח ז' שערות
תוך ימי נזירותו: [תנן] התם. ו' פירוש בת"כ דנגעים
שלשה מגלחים נזיר דכתיב וגלח את ראש נזירו מנזיר דכתיב
וגלח את כל שערו ולוים דכתיב והעבירו תער על כל בשרם:
פשיטא. דמגלחתן מנזיר דהא קראי כתיבי: מהו דתימא משום
עבירי שער הוא. פירוש ומער לא מעכב בהן ואפי' סך נשא קמ"ל
דלא דמגלחתן מנזיר: נשא. מין המשיחה שמשרת השער ומימה
דאס מסיפא שמעיין לה צהדיא דהא קמני סיפא וכולן שגילחו שלא
בתער לא עשו ולא כלום ונרץ לומר דאי מההיא הוה אמינא מאי שלא
בתער שלא כעין תער ואפי' סך נשא נמי: בשלמא גבי נזיר
כתיב תער לא יעבור על ראשו. לת"כ כשא אינו ענין למלקות
מניח ענין לתגלחתו ולרבי מדמכחו לעד מלאה אלא תער לא יעבור:

בשם ששתי שערות [מעכבות ח] כן סותרות. אס גלח ז' שערות
תוך ימי נזירותו: [תנן] התם. ו' פירוש בת"כ דנגעים
שלשה מגלחים נזיר דכתיב וגלח את ראש נזירו מנזיר דכתיב
וגלח את כל שערו ולוים דכתיב והעבירו תער על כל בשרם:
פשיטא. דמגלחתן מנזיר דהא קראי כתיבי: מהו דתימא משום
עבירי שער הוא. פירוש ומער לא מעכב בהן ואפי' סך נשא קמ"ל
דלא דמגלחתן מנזיר: נשא. מין המשיחה שמשרת השער ומימה
דאס מסיפא שמעיין לה צהדיא דהא קמני סיפא וכולן שגילחו שלא
בתער לא עשו ולא כלום ונרץ לומר דאי מההיא הוה אמינא מאי שלא
בתער שלא כעין תער ואפי' סך נשא נמי: בשלמא גבי נזיר
כתיב תער לא יעבור על ראשו. לת"כ כשא אינו ענין למלקות
מניח ענין לתגלחתו ולרבי מדמכחו לעד מלאה אלא תער לא יעבור:

הא
תנופה בגופן. דכתיב והניף אחרן את הלויים תנופה לפני ה'
[צקצקנו] ולכן לא יענון חומרא דתער דזוג נמי יועיל:

וגלח את ראש נזירו. מצורע דכתיב וגלח את כל שערו. ולוים דכתיב והעבירו תער על כל בשרם:
דאס קראי כתיב. מהו דתימא קרא אעבור שער קפיד ואפי' סך נשא נמי. הוא סם המעביר השער. וכי תימא מסיפא
שמעיין לה וכולן שגילחו שלא בתער תריץ דמציין לפרושי אלא כעין תער: שכן טעונין תנופה בגופם כדכתיב והניף אחרן
את הלויים תנופה: שכן קרבנו טעון לחם. חילול ורקיקי: תאמר במצורע שכן קרבנו בא ברלות אס אין כדלוגט מבאי

פרק ששי נזיר

רבי אומר אינו צריך. תער לאמיו לתגלחת אחרונה של נזיר דכי
נמי נרץ לגופיה אפ"ה ידעיין ממילא דתגלחת אחרונה בתער
זכה פליג אלת"ק ידיה דת"ק אייתי לתער משום תגלחת אחרונה
ופריך והא כתיב תער לא יעבור דמשמע שאר מעבירין נמי והכי
קאמר רבי דאמי לגופיה דמשמע
דבתער דוקא מיחייב דס"ל לגמרא
דאין לנו לומר דרבי יסבור כר' יונתן
דלא אסר שאר מעבירין דמדקאמר
אינו נרץ דמשמע דלא אמי לאפלוגי על
תנא קמא דידי' דמחייב על כל מעבירין
ומשני לעבור עליו צ"ל לאוין לכך כתב
תער דמגלח בתער עובר בשני לאוין
משום תער ומשום מעבירין דהללו
קאי אמתר וקאי נמי אשאר מעבירין
והוי כאלו כתב תער לא יעבור דלוחי
לשון [קאין] לפניו ולאחריו והשאל
נפקי מרזייהו ממער לרבי דאי לא
נכתב תער אלא לתגלחת מנזיר
דקאמר ת"ק מ"מ לכתביה לתער
דפירוש גבי תגלחת של מנזיר למאי
הילכתא כתבו גבי חסורא לומר [נך]
שנוקא שמים ואס כוליה להכי הוא
אחא אמאי סמין עד מלאה אל תער
לא יעבור אלא רכא לומר עד מלאה
לא יעבור הא לאחר מלאה לא
יעביר שער ראשו אלא בתער:

אמר רב חסדא ללקות באחת בלעכב
בשתים לסתור אינו סותר אלא ברוב ראשו
ובתער בתער אין במידי אחרונה לא והקתני
מינין לרבות את כל המעבירין אלא אימא
יבעין תער תניא נמי הכי נזיר שתלש מירט
סיפסוף כל שהוא אינו סותר אלא ברוב
ראשו ובתער רבי שמעון בן יהודה אומר
משום ר"ש כשם ששתי שערות מעכבות בו
כך שתי שערות סותרות בו תנן התם
שלשה מגלחין ותגלחתן מצוה הנזיר ומצורע
ולוים וכולן שגילחו שלא בתער או ששיירו
שתי שערות לא עשו ולא כלום אמר מר
שלשה מגלחין ותגלחתן מצוה פשיטא מ"ד
משום עבירי שער הוא ואפילו סך נשא
קמ"ל דלא קתני וכולן שגילחו שלא בתער
בשלמא גבי נזיר כתיב תער לא יעבור על
ראשו וגבי לוים כתיב והעבירו תער על כל
בשרם אלא מצורע בתער מגלח וכ"ת תיתי
מלוים מה לוים שכן טעונין תגלחת ואין
תגלחתן אלא בתער אף אני אביא את
המצורע שהוא טעון תגלחת ואין תגלחתו
אלא בתער איכא למיפרך מה ללוים שכן
טעונין תנופה בגופם תאמר במצורע דלא
אלא תיתי מנזיר מה לנזיר שכן קרבנו טעון
לחם תאמר במצורע דלא אלא מחדא לא
אתיא תיתי מתוריהון מהי תיתי מלוים
מה ללוים שכן טעונין תנופה בגופן נזיר
יוכיח מה לנזיר שכן קרבנו טעון לחם לוים
יוכיחו ויחזור הדין לא ראי זה כראי זה ולא
ראי זה כראי זה הצד השווה שבהם שהן
טעונין תגלחת ותגלחתן בתער אף אני
אביא את המצורע שהוא טעון תגלחת
ותגלחתו בתער א"ל רבא מברניש לרב אשי
וליפרוך מה להצד השווה שבהן שכן
אין

בשם ששתי שערות [מעכבות ח] כן סותרות. אס גלח ז' שערות
תוך ימי נזירותו: [תנן] התם. ו' פירוש בת"כ דנגעים
שלשה מגלחים נזיר דכתיב וגלח את ראש נזירו מנזיר דכתיב
וגלח את כל שערו ולוים דכתיב והעבירו תער על כל בשרם:
פשיטא. דמגלחתן מנזיר דהא קראי כתיבי: מהו דתימא משום
עבירי שער הוא. פירוש ומער לא מעכב בהן ואפי' סך נשא קמ"ל
דלא דמגלחתן מנזיר: נשא. מין המשיחה שמשרת השער ומימה
דאס מסיפא שמעיין לה צהדיא דהא קמני סיפא וכולן שגילחו שלא
בתער לא עשו ולא כלום ונרץ לומר דאי מההיא הוה אמינא מאי שלא
בתער שלא כעין תער ואפי' סך נשא נמי: בשלמא גבי נזיר
כתיב תער לא יעבור על ראשו. לת"כ כשא אינו ענין למלקות
מניח ענין לתגלחתו ולרבי מדמכחו לעד מלאה אלא תער לא יעבור:

בשם ששתי שערות [מעכבות ח] כן סותרות. אס גלח ז' שערות
תוך ימי נזירותו: [תנן] התם. ו' פירוש בת"כ דנגעים
שלשה מגלחים נזיר דכתיב וגלח את ראש נזירו מנזיר דכתיב
וגלח את כל שערו ולוים דכתיב והעבירו תער על כל בשרם:
פשיטא. דמגלחתן מנזיר דהא קראי כתיבי: מהו דתימא משום
עבירי שער הוא. פירוש ומער לא מעכב בהן ואפי' סך נשא קמ"ל
דלא דמגלחתן מנזיר: נשא. מין המשיחה שמשרת השער ומימה
דאס מסיפא שמעיין לה צהדיא דהא קמני סיפא וכולן שגילחו שלא
בתער לא עשו ולא כלום ונרץ לומר דאי מההיא הוה אמינא מאי שלא
בתער שלא כעין תער ואפי' סך נשא נמי: בשלמא גבי נזיר
כתיב תער לא יעבור על ראשו. לת"כ כשא אינו ענין למלקות
מניח ענין לתגלחתו ולרבי מדמכחו לעד מלאה אלא תער לא יעבור:

בשם ששתי שערות [מעכבות ח] כן סותרות. אס גלח ז' שערות
תוך ימי נזירותו: [תנן] התם. ו' פירוש בת"כ דנגעים
שלשה מגלחים נזיר דכתיב וגלח את ראש נזירו מנזיר דכתיב
וגלח את כל שערו ולוים דכתיב והעבירו תער על כל בשרם:
פשיטא. דמגלחתן מנזיר דהא קראי כתיבי: מהו דתימא משום
עבירי שער הוא. פירוש ומער לא מעכב בהן ואפי' סך נשא קמ"ל
דלא דמגלחתן מנזיר: נשא. מין המשיחה שמשרת השער ומימה
דאס מסיפא שמעיין לה צהדיא דהא קמני סיפא וכולן שגילחו שלא
בתער לא עשו ולא כלום ונרץ לומר דאי מההיא הוה אמינא מאי שלא
בתער שלא כעין תער ואפי' סך נשא נמי: בשלמא גבי נזיר
כתיב תער לא יעבור על ראשו. לת"כ כשא אינו ענין למלקות
מניח ענין לתגלחתו ולרבי מדמכחו לעד מלאה אלא תער לא יעבור:

אין

וגלח את ראש נזירו. מצורע דכתיב וגלח את כל שערו. ולוים דכתיב והעבירו תער על כל בשרם:
דאס קראי כתיב. מהו דתימא קרא אעבור שער קפיד ואפי' סך נשא נמי. הוא סם המעביר השער. וכי תימא מסיפא
שמעיין לה וכולן שגילחו שלא בתער תריץ דמציין לפרושי אלא כעין תער: שכן טעונין תנופה בגופם כדכתיב והניף אחרן
את הלויים תנופה: שכן קרבנו טעון לחם. חילול ורקיקי: תאמר במצורע שכן קרבנו בא ברלות אס אין כדלוגט מבאי

פרק ששי נזיר

בשם ששתי שערות [מעכבות ח] כן סותרות. אס גלח ז' שערות
תוך ימי נזירותו: [תנן] התם. ו' פירוש בת"כ דנגעים
שלשה מגלחים נזיר דכתיב וגלח את ראש נזירו מנזיר דכתיב
וגלח את כל שערו ולוים דכתיב והעבירו תער על כל בשרם:
פשיטא. דמגלחתן מנזיר דהא קראי כתיבי: מהו דתימא משום
עבירי שער הוא. פירוש ומער לא מעכב בהן ואפי' סך נשא קמ"ל
דלא דמגלחתן מנזיר: נשא. מין המשיחה שמשרת השער ומימה
דאס מסיפא שמעיין לה צהדיא דהא קמני סיפא וכולן שגילחו שלא
בתער לא עשו ולא כלום ונרץ לומר דאי מההיא הוה אמינא מאי שלא
בתער שלא כעין תער ואפי' סך נשא נמי: בשלמא גבי נזיר
כתיב תער לא יעבור על ראשו. לת"כ כשא אינו ענין למלקות
מניח ענין לתגלחתו ולרבי מדמכחו לעד מלאה אלא תער לא יעבור:

בשם ששתי שערות [מעכבות ח] כן סותרות. אס גלח ז' שערות
תוך ימי נזירותו: [תנן] התם. ו' פירוש בת"כ דנגעים
שלשה מגלחים נזיר דכתיב וגלח את ראש נזירו מנזיר דכתיב
וגלח את כל שערו ולוים דכתיב והעבירו תער על כל בשרם:
פשיטא. דמגלחתן מנזיר דהא קראי כתיבי: מהו דתימא משום
עבירי שער הוא. פירוש ומער לא מעכב בהן ואפי' סך נשא קמ"ל
דלא דמגלחתן מנזיר: נשא. מין המשיחה שמשרת השער ומימה
דאס מסיפא שמעיין לה צהדיא דהא קמני סיפא וכולן שגילחו שלא
בתער לא עשו ולא כלום ונרץ לומר דאי מההיא הוה אמינא מאי שלא
בתער שלא כעין תער ואפי' סך נשא נמי: בשלמא גבי נזיר
כתיב תער לא יעבור על ראשו. לת"כ כשא אינו ענין למלקות
מניח ענין לתגלחתו ולרבי מדמכחו לעד מלאה אלא תער לא יעבור:

נוסחת הריב"ן

(א) נרץ תער: (ב) שיהא:
(ג) על ראשו עד יום מלאה
(ד) לעולם חייב
(ה) שאר מעבירין והאי
דכתיב תער לא יעבור דכי
קא עביר בתער עובר בשני
לאוין על עבר מו: (ו) יס
מפשיטא דקא פריך בין לרבי
בין למ"ק לומר רבי היכי
מזכיר ת"ק מ"מ לכתביה לתער
דפירוש גבי תגלחת של מנזיר למאי
הילכתא כתבו גבי חסורא לומר [נך]
שנוקא שמים ואס כוליה להכי הוא
אחא אמאי סמין עד מלאה אל תער
לא יעבור אלא רכא לומר עד מלאה
לא יעבור הא לאחר מלאה לא
יעביר שער ראשו אלא בתער:
אמר רב חסדא ללקות באחת בלעכב
בשתים לסתור אינו סותר אלא ברוב ראשו
ובתער בתער אין במידי אחרונה לא והקתני
מינין לרבות את כל המעבירין אלא אימא
יבעין תער תניא נמי הכי נזיר שתלש מירט
סיפסוף כל שהוא אינו סותר אלא ברוב
ראשו ובתער רבי שמעון בן יהודה אומר
משום ר"ש כשם ששתי שערות מעכבות בו
כך שתי שערות סותרות בו תנן התם
שלשה מגלחין ותגלחתן מצוה הנזיר ומצורע
ולוים וכולן שגילחו שלא בתער או ששיירו
שתי שערות לא עשו ולא כלום אמר מר
שלשה מגלחין ותגלחתן מצוה פשיטא מ"ד
משום עבירי שער הוא ואפילו סך נשא
קמ"ל דלא קתני וכולן שגילחו שלא בתער
בשלמא גבי נזיר כתיב תער לא יעבור על
ראשו וגבי לוים כתיב והעבירו תער על כל
בשרם אלא מצורע בתער מגלח וכ"ת תיתי
מלוים מה לוים שכן טעונין תגלחת ואין
תגלחתן אלא בתער אף אני אביא את
המצורע שהוא טעון תגלחת ואין תגלחתו
אלא בתער איכא למיפרך מה ללוים שכן
טעונין תנופה בגופם תאמר במצורע דלא
אלא תיתי מנזיר מה לנזיר שכן קרבנו טעון
לחם תאמר במצורע דלא אלא מחדא לא
אתיא תיתי מתוריהון מהי תיתי מלוים
מה ללוים שכן טעונין תנופה בגופן נזיר
יוכיח מה לנזיר שכן קרבנו טעון לחם לוים
יוכיחו ויחזור הדין לא ראי זה כראי זה ולא
ראי זה כראי זה הצד השווה שבהם שהן
טעונין תגלחת ותגלחתן בתער אף אני
אביא את המצורע שהוא טעון תגלחת
ותגלחתו בתער א"ל רבא מברניש לרב אשי
וליפרוך מה להצד השווה שבהן שכן
אין

מוסף רש"י

והכתיב תער לא יעבור.
לומר יחא תער גבי חסורא
גילת כתיב ולא גבי מלות
גילת, וקאשי בין לרבי בין
למ"ק, ולידדיה הוה ליה
למיכתיב גבי גילת מנזיר,
דאס ימירא הוה, ומשני
לעולם גילת מנזיר אלא,
והאי דכתיב לתער עליו
בסורא, לעבור עליו
משום לאוין, משום תער
ומשום מעבירין (ראמח"ה
בשומר).

פ"ה הרא"ש

ומשום לא יעבור לוקח ב'
מידי דהוה אוכל ענבים
לחיים ויבשיל לוקח ב'
כיון דמפשיט בקרא א"ע
דכתיב בחד לאו: אמר
רב חסדא ללקות לוקח
בא' אס גלח שער בא'
לוקח אחר בו, בבי'
ביום תגלחתו אס שייך
ב' שערות לא קיים מצות
תגלחת: לסתור אינו סותר
אלא ברוב ראשו. אס גלח
רוב ראשו סותר נזירותו
עד מלאה לו שלשים יום
לתגלחתו: ובתער, אכולהו
קאי וכל אלו הלכות הם
וטעם אין בהן: אימא
כעין תער שהעבירי כל
השער: תניא נמי הכי.
דלוקח בא' וסותר ברוב
ראשו: הלש מירט שפסף
בשער חזיר ואינו סותר
אלא ברוב ראשו. ובתער
כעין תער. ויאת ספרי
דגרסי מירט שפסף
כל שהוא אינו סותר אלא
ברוב ראשו. אבל בתוס'
גרסי כהניא חייב: תנן
התם [כפ] בחרא דנגעים
ג' מגלחים נזיר דכתיב